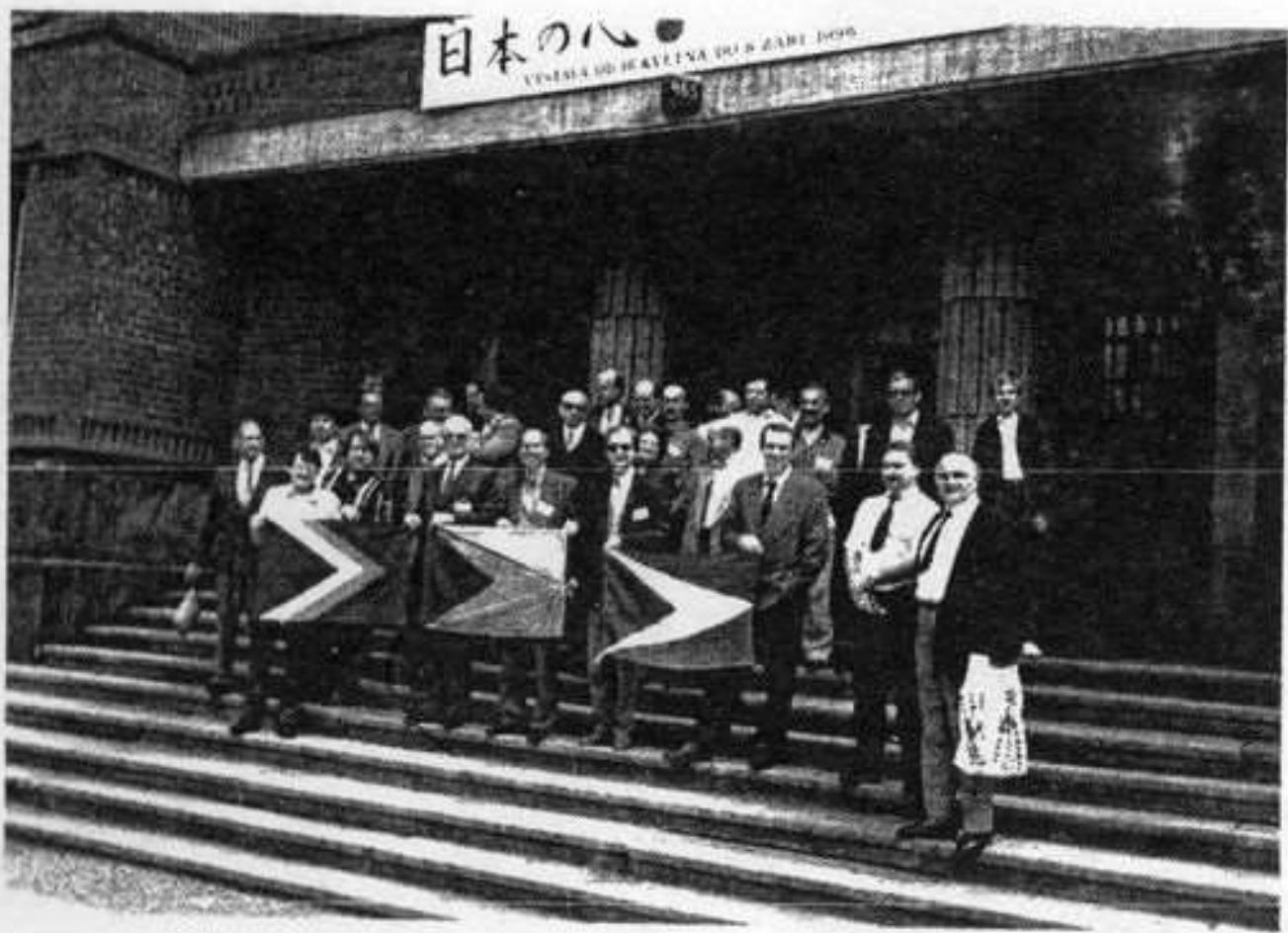

vexilotologie

103

ZPRAVODAJ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU V PRAZE

vexilotogie

103

ZPRAVODAJ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU V PRAZE

Jan Tejkal

PRAPORY MĚSTSKÝCH OBVODŮ OSTRAVY II.

Renesance obecní samosprávy přinesla do života obcí - kromě jiných podstatných změn - rovněž, v případě měst, návrat k aktivnímu užívání městských symbolů a, v případě obcí bez městského statutu, vytváření obecních symbolů zcela nových. K samostatným obcím, které mají na základě rozhodnutí heraldické komise Parlamentu České republiky právo disponovat vlastními obecními symboly, se v uplynulých dvou letech připojilo postupně také dvaadvacet z třiceti městských obvodů Ostravy (1). Podle příslušného ustanovení Statutu města Ostravy (2) nové obecní znaky a prapory schválila, po odborném vyjádření ostravské Heraldické komise (3), Rada města Ostravy ve třech etapách - v srpnu 1993, v září a říjnu 1994 a v dubnu 1995. O praporech, schválených a následně udělených v prvních dvou termínech, jsme již na tomto místě podali informaci (4).

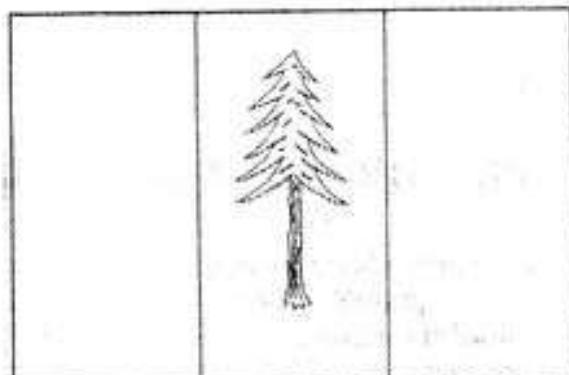
Nyní je na čase představit pět nových obecních praporů, schválených na 10. schůzi Rady města Ostravy dne 11.4.1995 a následně udělených primátorem města na jednání ostravského zastupitelstva dne 7.6.1995. Náš přehled je koncipován zcela analogicky k přehledu podanému v předchozím materiálu o ostravských městských obvodech.

MARTINOV. Městský obvod je od výše zmiňovaného data oprávněn užívat znaku tvořeného postavou sv. Martina v římské zbroji, rozsekávajícího mečem červený plášt'. Svatý Martin je v modrém štítě na doprava obráceném stříbrném koni v poskoku. Ze znaku je odvozen prapor, který je - v tradičním poměru šířky k délce 2:3 - na lici opakováním znaku a na rubu trikolorou stejně širokých vodorovných pruhů červeného, bílého a modrého. Podoba martinovského znaku a praporu vychází z historické pečetní symboliky Martinova, na jehož všech známých pečetidlech se nacházelo vyobrazení sv. Martina, dělícího se o plášt' s žebrákem. Postava sv. Martina je navíc zároveň tzv. mluvícím znamením, neboť upomíná na název obce. Oficiální popis praporu zní: "Avers praporu opakuje podobu znaku,

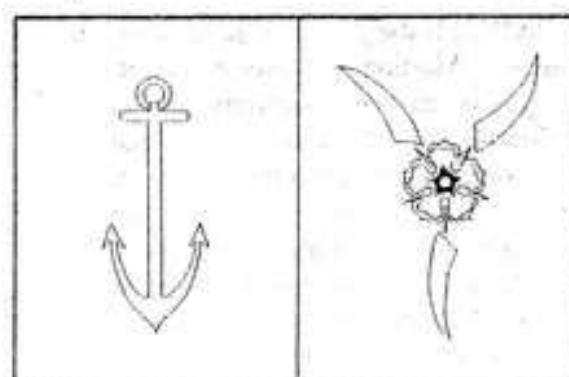
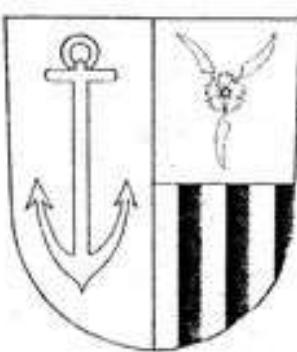
revers praporu tvoří červený, bílý a modrý pruh v pořadí od horního okraje praporu. Poměr stran praporu je 2:3 (5)." Autory martinovského znaku a praporu, jehož barevné ztvárnění je analogické k barvám znaku města Ostravy, jsou PhDr. Antonín Barcuch a akademický malíř Milan Zezula.

NOVÁ BĚLÁ. Rovněž obecní znak a prapor Nové Bělé jsou inspirovány podobou historické obecní pečeti a razítka, jejichž hlavní figurou byl jehličnatý strom. Obecní znak je odtud tvořen stříbrným štítem, v němž ze zeleného trávníku vyrostlý smrk v přirozených barvách, provázený napravo v modrém štítu zlatou pětilistou růží a nalevo v červeném štítu stříbrnou mitrou. Pravý štít vyjadřuje svou figurou i barvami lokalizaci Nové Bělé jakožto městského obvodu Ostravy, zatímco levý štít je tzv. mluvícím znamením novobělské

místní části Mitrovice v barvách odkazujících na rodový erb Mitrovských z Nemyše, na jejichž panství osada vznikla. Obecní prapor je oproti znaku zjednodušen, jeho symbolika je však totožná. Tvoří jej list s poměrem stran 2:3 rozdělený na tři stejně široké svislé pruhy, modrý, bílý a červený, přičemž prostřední pruh nese vykořeněný smrk v přirozených barvách. Jeho oficiální popis zni: "List praporu (poměr stran 2:3) rozdělen na tři svislé pruhy v poměru 1:1:1, modrý, bílý a červený. V prostředním bílém pruhu smrk přirozených barev. Avers a revers praporu jsou shodné (6)." Autorem novobělské symboliky je autor tohoto článku.

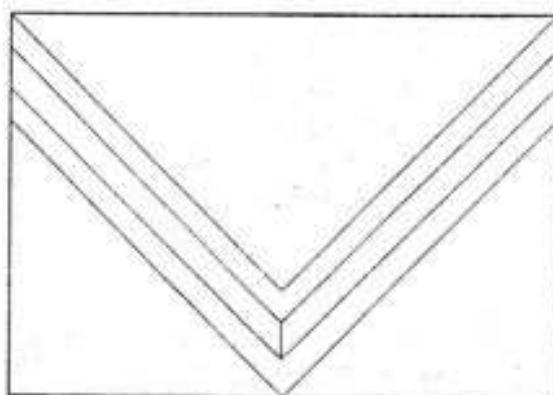
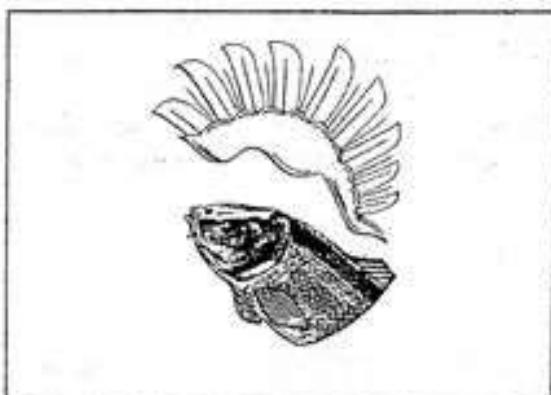
PLESNÁ. Nejmladší městský obvod Ostravy s datem ustavení 1.1.1994 má právo užívat

obecního znaku, jenž, podobně jako v případě Nové Bělé, odkazuje na dvě historické místní části - Starou Plesnou a Novou Plesnou. Jeho štít je polcen na pravou modrou půli se stříbrnou kotvou a levou půli, která je dále dělena na horní červené pole, nesoucí od stříbrné růže směřovaná tři stříbrná krojidla, a pole dolní, jež je pětkrát zlatočerně polcené. List praporu s obvyklým poměrem stran 2:3 má jednodušší kompozici. Tvoří jej dva stejně

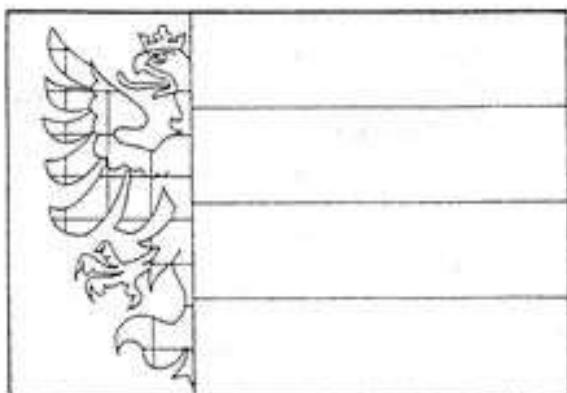
široké svislé pruhy, přičemž žerďový modrý nese bílou kotvu a vlající červený je opakování horního pole znaku. To je inspirováno erbem zakladatelem Nové Plesné, hrabětem Wengerského. Symbolika dalších dvou polí je převzata ze znaku hraběte Gianiniho, který držel Starou Plesnou a jehož dvě erbovní pole se v 18. století stala obecní pečeti Plesné. Černá a zlatá v posledním poli znaku odkazují na umístění obce ve Slezsku. Oficiální popis praporu zni: "List praporu s poměrem stran 2:3 rozpůlený na dva svislé pruhy v poměru 1:1. V žerďové části bílá kotva v modrém poli, ve vlající části bílá růže a z ní vyrůstající bílá krojida v červeném poli. Avers a revers praporu jsou shodné (7)." Autorem znaku a praporu je autor tohoto článku.

TŘEBOVICE. Městskému obvodu byl na rozdíl od výše zmiňovaných obcí udělen pouze obecní prapor, neboť Třebovice mají na základě potvrzení Rady města Ostravy z 24.8.1993 právo užívat svůj historický městský znak udělený císařem Ferdinandem I. již

v roce 1532. Znak tvoří červený štit s kosmo položenou přední polovinou stříbrného kapra a nad ním umístěným stříbrným křídlem. Nový obecní prapor má odtud na lici podobu červeného listu s poměrem šířky k délce 2:3, s motivem bílého kapra a křídla, analogickým ke znaku. Jeho rub je tvořen červeným listem se třemi stejně širokými kosými pruhy, bílým, černým a bílým, vedoucimi z horního rohu do dolní části a třemi stejně širokými pruhy šikmými, bílým, žlutým a bílým, vedoucimi z dolní části do horního cípu. Ty mají svým umístěním symbolizovat soutok řek Odry a Opavy a svými barvami pak blízkost historické moravsko-slezské hranice. Oproti některým dalším již dříve schváleným ostravským praporům, jejichž odlišný lic a rub je vysvětlován složitosti jejich kompozice, má odlišně pojatý lic a rub praporu Třebovic svou přičinu v přání zástupců obce obohatit symboliku historického městského znaku. Oficiální popis praporu zni: "Na červeném aversu praporu v poměru 2:3 doprava obrácená přední polovina stříbrného kapra, nad ním stříbrné křídlo. Revers praporu - na červeném listu bílá obrácená krovec, na ni položen vpravo černý a vlevo žlutý pruh (8)." Autorem třebovického praporu je autor tohoto článku, přičemž výtvarná stylizace figur na lici praporu zcela respektuje městským obvodem užívané ztvárnění znaku ve výtvarném pojetí Stanislava Valáška.

VÍTKOVICE. Stejně jako Třebovice také Vítkovice disponují po potvrzení Radou města Ostravy ze dne 24.8.1993 svým historickým městským znakem. Jeho někdejší úřední schválení znemožnila první světová válka a následný rozpad monarchie. Znak tvoří polcený štit, v jehož pravé černé půli vyniká půl zlato-červeně šachované moravské orlice a jehož levá polovina je dělena na horní zelené pole se zkříženými hornickými kladivky a na pole dolní. To je odvozeno z historické obecní pečeti a zobrazuje zelený břeh se čtyřmi stromy nad vodní hladinou v přirozených barvách a tři stříbrné letící ptáky. Složitě

komponovaný městský znak Vitkovice je zcela nevhodný k doslovnému přepsání do listu praporu. Nový obecní prapor Vitkovice je tedy proti znaku výrazně zjednodušen. Tvoří jej list s poměrem stran 2:3 rozdělený v jedné třetině své délky na žerďové pole, opakujici pravou polovinu znaku, a na pole vlající. To se skládá ze čtyř stejně širokých vodorovných pruhů, zeleného, modrého, zeleného a modrého, barevně navazujicích na levou polovinu znaku. Oficiální popis praporu zni: "List praporu s poměrem stran 2:3 je

rozdělen v jedné třetině své délky na žerďové černé pole se žluto-červeně šachovanou orlicí, z dělící linky vynikajici, a pole vlající, které je rozděleno do čtyř stejně širokých vodorovných pruhů v pořadí zelený, modrý, zelený a modrý. Avers a revers praporu jsou identické (9)." Autorem praporu je autor tohoto článku, přičemž výtvarná stylizace figury orlice je doslovním respektováním vitkovickou radnicí užívaného ztvárnění znaku ve výtvarném pojetí Jiřího Loudy.

Poznámky:

- (1) Ke konci listopadu 1996 disponují svým hradně schváleným či potvrzeným obecním znakem a praporem, s výjimkou městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, všechny ostravské městské obvody. Mezi vypracováním a publikováním této statě totiž došlo ke schválení obecních praporů dalších tří obvodů, Mariánských Hor a Hulvák, Ostravy - Jihu a Slezské Ostravy. V nejbližší době se dále očekává schválení znaku a praporu Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz. Informace o nich, stejně jako o novém znaku a praporu centrálního městského obvodu, přineseme v některém z příštích čísel Vexilogie.
- (2) čl. 9, odst. 5 Statutu města Ostravy.
- (3) Po obecních volbách v roce 1994 se stal předsedou heraldické komise, namísto PhDr. Antonína Barcucha, člen zastupitelstva města Ostravy PhDr. Tomáš Staněk.
- (4) Viz Vexilogie č. 96, s. 1851-1860.
- (5) Znění z Důvodové zprávy, předkládané předsedou heraldické komise, ze dne 28.3.1995 (pro 10. schůzi Rady města Ostravy).
- (6) Viz pozn. č. 5.
- (7) Viz pozn. č. 5.
- (8) Viz pozn. č. 5.
- (9) Viz pozn. č. 5.

Literatura:

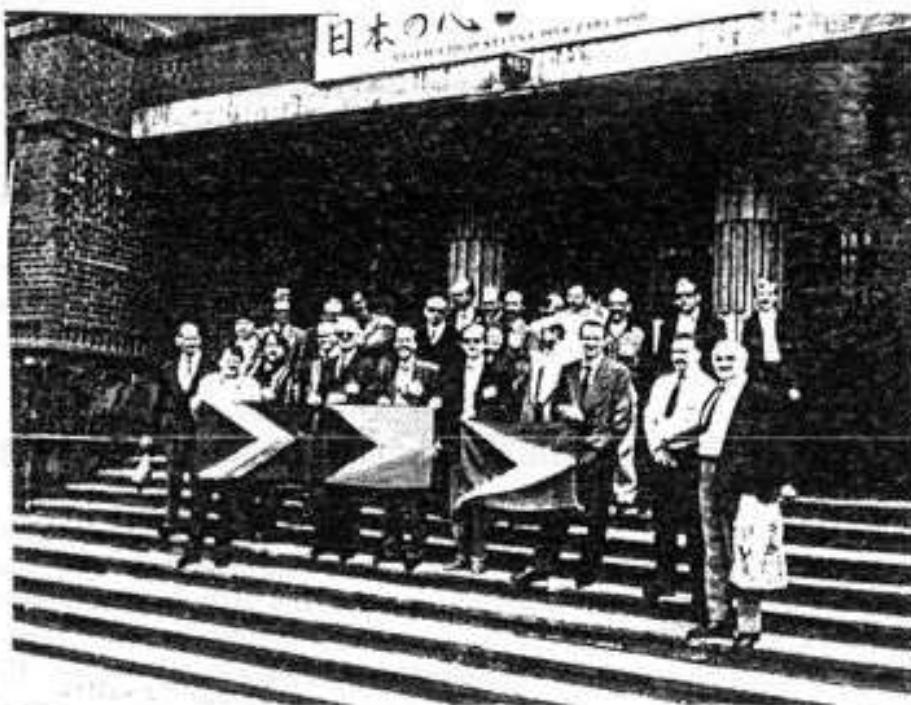
- Tejkal, J.: Nové znaky a prapory ostravských městských obvodů. Večerník moravskoslezský (Ostrava) ze 4.8.1995.
Tejkal, J.: Obecní symboly městských obvodů Ostravy. Moravskoslezský den /Moravský den, Ostrava/ Olomouc 1995: 29.4., 6.5., 13.5., 20.5., 27.5., 3.6., 10.6., 17.6., 24.6., 1.7., 8.7., 15.7.

The author informs that 22 of 23 municipal districts of the city of Ostrava joined gradually the group of the municipalities authorized to display their own municipal symbols. The bestowal of five new municipal flags was approved by Ostravian city council on 11 April 1995 and confirmed by the mayor on 7 June 1995. The flag of Martinov repeats the coat-of-arms on the obverse; the reverse side of the flag consists of three horizontal stripes (R,W,B). Three vertical stripes - B, W, R - are found on the flag of Nová Bělá. On the central stripe the fir-tree in natural colours can be found. The flag of Plesná consists of two vertical stripes (B and R),

bearing the figures from the right and upper parts of the district arms. The flag belonging to Třebovice bears the municipal arms on the face and three hoist bends (W, N, W) from the upper hoist to the lower fly and three reversed bends (W, Y, W) from the lower hoist to the upper fly, all on the red reverse. The municipal flag of Vítkovice is divided vertically in one third of the length: at the hoist the right half of the arms is situated, while the fly section consists of four horizontal stripes (V, B, V, B). Four remaining municipal flags of Ostravian districts will be described in the supplement to this article in the future.

1. český národní vexilogický kongres

Ve dnech 18. a 19. května 1996 se konal v Hradci Králové u příležitosti vydání 100. čísla zpravodaje Vexilologie První český národní kongres. Organizačně jej připravilo Středisko vexilogických informací v Hradci Králové za vedení ing. Petra Exnera. Jednání probíhalo v Muzeu východních Čech v Hradci Králové a byla zahájena již 17.5. zdravici ředitel muzea PhDr. Zdeňka Zahradníka a vystoupením pěveckého sboru Cantabile při ZŠ v Habermanově ulici při příležitosti vernisáže výstavy "Státní symboly na území Československa od roku 1918". Kongresu se zúčastnilo 34 osob, z toho 20 z České republiky a 14 ze zahraničí (4 z Německa, 3 ze Slovenska a z Polska, po jednom z Rakouska, Slovinska, Švédska a USA). Během jednání bylo prosloveno 11 přednášek (mgr. P. Fojtik: Česká vexilogie v praxi, PhDr. Zb. Svoboda: České městské a obecní prapory, ing. A. Brožek: Nové vlajky obcí ČR, prof. J. Frajdla: Výuka vexilogie na Vysoké škole pedagogické, PhDr. Zb. Svoboda: Vojenské prapory, E. Turková: Pět praporů vyrobených v Praze roku 1621, doc. L. Mucha: Oromské prapory, ing. P. Exner: Vlajka Tibetu, J. Hubka: Novinky ve vexilogii, ing. J. Martykán: Budoucnost vexilogie a R. Klimeš: Státní symboly na území Československa od r. 1918), které budou otištěny ve zvláštním kongresovém sborníku. Dále bylo předvedeno praktické použití počítačů ve vexilogické práci (ing. J. Tenora: Vlajky na počítači a ing. P. Exner: Vexilogie a Internet) a promítan videozáznami o vývoji praporů a znaků v historii českého státu (mgr. P. Fojtik).

Na sobotní slavnostní večeři přednesli reprezentanti zahraničních vexilogických společnosti své zdravice a redaktor zpravodaje Vexilologie ing. Aleš Brožek promluvil o jeho minulosti, současnosti a budoucnosti. Současně byla předsedovi Vexilogického klubu doc. RNDr. Ludvíku Muchovi, CSc., předána Kongresová cena za zásluhy o českou

vexilogii a nejvzdálenějším účastníkům - dr. Whitney Smithovi z USA a fil. lic. Evě Turkové ze Švédska pamětní listy. Výbor Vexilogického klubu ocenil přípravu a uspořádání kongresu udělením čestného uznání ing. Petru Exnerovi.

Kongres měl svou vlajku, kterou navrhl ing. Petr Exner a která po dobu kongresu vlála na budově muzea. Její výrobu zajistila majitelka firmy Pragflag Vl. Kopfová. Vlaječky států a měst, odkud přijeli účastníci kongresu, ušily Vl. Exnerová a ing. A. Fojtiková, pokud je účastníci nedovezli.

Během kongresu se konala schůze výboru klubu a 25. členská schůze. Jako doprovodný program byla uspořádána v kopuli Muzea východních Čech výstava "Státní symboly na území Československa od roku 1918", kterou připravil Roman Klimeš ze Světového vexilogického výzkumného ústavu v Bonnu. Výstava byla přístupna po dobu konání kongresu i veřejnosti. Přednáška Romana Klimeše k výstavě se konala v neděli dopoledne v přednáškovém sále muzea. Kromě toho připravil ing. Aleš Brožek výstavku z historie zpravidla Vexilogie a Peter Strašifták minivýstavku reprodukcí vlajek a znaků slovenských měst a obcí.

Jednání kongresu proběhla v příjemném a přátelském ovzduší a účastníci vyslovili přání, aby se další taková setkání konala v budoucnosti. O kongresu informovaly hradecké sdělovací prostředky: Hradecké noviny dne 17.5. a Video-puls, regionální televize na programu Premiéra dne 18.5.

Za vzornou přípravu a organizaci kongresu patří dík nejen jeho hlavnímu garantovi ing. Petru Exnerovi, ale i jeho milé paní, která skromě zůstávala v pozadí, a Petru Exnerovi mladšímu. Připravili nám v Hradci Králové příjemné chvíle.

lm

The 1st national vexillological congress took place in Hradec Králové (Eastern Bohemia) on the occasion of the 100th issue of Vexilogie on 18 and 19 May 1996. 34 people (including 14 vexillologists from abroad) took part in it and listened to 11 lectures. An exhibition "State symbols used on the territory of Czechoslovakia from 1918" was opened on the eve of the mentioned congress.

25. výroční členská schůze Vexilogického klubu

V sobotu 18. května 1996 po obědě se členové Vexilogického klubu sešli v kongresové místnosti na své výroční členské schůzi. Ta se poprvé v historii Vexilogického klubu uskutečnila mimo Prahu. Účastnilo se ji 25 vexilogů (dva členové výboru, ing. P. Exner a ing. J. Tenora, byli omluveni proto, že v době schůze zabezpečovali program pro zahraniční účastníky kongresu).

Schůzi zahájil předseda klubu doc. RNDr. L. Mucha, CSc. Prvním bodem programu byla výroční a finanční zpráva za rok 1995, kterou přednesl hospodář klubu mgr. P. Fojtik. V úvodu zprávy sdělil, že jde o pětadvacátou plenární schůzi (počítaje v to schůzi ustavující). Poděkoval organizátorům kongresu za důstojné prostředí a připomněl, že to není poprvé, co se čeští a slovenští vexilogové setkávají na vicedenní akci. Stalo se tak již na 16. výročním zasedání, které se uskutečnilo ve dnech 14. a 15. 2. 1987 v pražském hotelu Vítkov při příležitosti 15. výročí existence Vexilogického klubu. Tehdy jsme však svou mimořádnou akci označovali ještě za "pouhou" výroční schůzi, ovšem s bohatším programem než obvykle. Upozornil, že na probíhající výroční schůzi zároveň oslavujeme vydání 100. čísla zpravidla Vexilogie i že je tomu dvacet let, co Vexilogický klub přijal 6. března 1976 svou vlajku.

Jako každoročně se bohužel musela výroční zpráva zminit o zcela nevyhovujících podmínkách v klubové místnosti ve Viklefově ulici č. 20. Tentokrát byla situace ještě vážnější, protože už bylo velmi pravděpodobné, že během roku nastane stěhování. Celý problém ohledně perspektiv klubové místnosti ztěžuje v současné době skutečnost, že část vedení Klubu přátel Žižkova, se kterým Vexilogický klub klubovnu (i všechny předchozí klubovny) po celou dobu své existence sdílí, se staví proti společnému užívání klubových prostor. Jaký bude další vývoj situace, ukáže čas.

V době konání výroční schůze měl Vexilogický klub 112 členů v České republice. Úbytek byl minimální, ačkoliv došlo ke zvýšení členského přispěvku o 50 %. I tak některí členové poslali klubu 100, 120, 150, 190 i 200 Kč, dva (J.Dvořák a J.Zrzavý) zaplatili dokonce členské přispěvky ve výši 500, resp. 600 Kč.

Výroční zpráva stručně informovala o různých aktivitách členů klubu. Zástupci klubu se zúčastnili 16. mezinárodního vexilogického kongresu ve Varšavě, zasedání FIAV a také výročních schůze Severoamerické vexilogické asociace a Německé vexilogické společnosti. Z vnitrostátní činnosti připomnula zpráva práci dr. Zb. Svobody, ing. A. Brožka a J. Loudy v heraldické komisi českého parlamentu, činnost K. Černého v západočeském regionu i přípravu publikace dr. Vl. Lišáka a mgr. P. Fojtika "Státy a území světa" (lektoroval doc. dr. L. Mucha), která má být na trhu v posledním čtvrtletí roku 1996 a bude mj. obsahovat přehled všech státních a vybraných regionálních vlajek světa, resp. černobilých vyobrazení znaků. Další vexilogická publikace "Česká státní a vojenská symbolika", kterou vydalo Ministerstvo obrany a GŠ AČR na počátku roku 1996, je rovněž z pera člena klubu (dr. Zb. Svoboda). Součástí zprávy bylo i poděkování V. Kopřivové za ušití kongresové vlajky a vlajek pro výstavu, R. Klimešovi a E. Turkové za darované publikace a P. Strašiftákově za improvizovanou výstavku nových slovenských městských a obecních vlajek a znaků.

Závěr výroční zprávy tvořila finanční zpráva za rok 1995 a návrh rozpočtu na rok 1996. Na něj navázala informace revizora klubu K. Černého, která schválila výsledky hospodaření klubu v roce 1995.

Dalším bodem programu 25. výroční členské schůze byla zpráva ing. A. Brožka ze zasedání Mezinárodní federace vexilogických společností ve Varšavě, na kterém nás klub oficiálně zastupoval.

Výroční členská schůze v dalším jednání schválila udělení čestného uznání ve formě diplomu ing. P. Exnerovi za organizaci Prvního českého národního vexilogického kongresu.

Na závěr přijali účastníci jednání 25. výroční členské schůze jednomyslně následující usnesení:

1) Výroční členská schůze schválila:

- zprávu o činnosti klubu v r. 1995,
- zprávu o hospodaření v r. 1995, vč. zprávy revizora účtů,
- návrh rozpočtu Vexilogického klubu na r. 1996.

2) Výroční členská schůze schvaluje

návrh výboru VK na udělení čestného uznání VK p. ing. Petru Exnerovi za organizaci 1. českého národního vexilogického kongresu.

3) Výroční členská schůze ukládá výboru

zajistit, aby při přípravě programu příští výroční členské schůze byl zohledněn dostatečný časový prostor pro výměnu vexilogických zkušeností.

-pf-

The Annual General Meeting with 25 members present was held after the lunch on 18 May 1996. It approved the secretary and treasurer reports as well as the budget for 1996. According to the secretary, the Vexillological Club had 112 active members in the Czech Republic as of

April 30, 1996. The decrease was minimal despite the fact the dues had to be increased. Improper conditions for meetings, archives and library in the club-room in Prague were stressed and vexillological activities (membership in the Heraldry Commission of the Czech Parliament and publication of flag books) of some members were reported.

Kongresový workshop

Sobotní večer 18. května 1996 byl pracovním setkáním vexilogů. Začátek této akce proběhl ve znamení krátkých vystoupení zahraničních účastníků kongresu. Jako první promluvil přední světový vexilog dr. Whitney Smith z amerického Flag Research Center. Pozdravil přítomné také jménem německého vexilogova a heraldika dr. Arnolda Rabbowa, kterého navštívil během cesty do Hradce Králové. Vyjádřil příjemné překvapení nad počtem českých vexilogů. Kdyby byl jejich počet přepracován na velikost USA, muselo by v jeho zemi být přes 7000 zájemců o tuto disciplínu, což zdaleka není. Obdivoval, že zakladatelé klubu dokázali sdružit české a slovenské vexilogovy v době, kdy tehdejší režim podobným aktivitám příliš nepřál. Přesto dokázal klub dosud uspořádat 25 výročních schůzí a vydat 100 čísel zpravodaje. Dr. W. Smith ocenil úroveň tohoto jednání českých vexilogů, protože měl příležitost ji porovnat s množstvím jiných schůzí v celém světě, kterých se dosud zúčastnil.

Další část zahraničních pozdravů se nesla ve znamení slovanských jazyků. Walt Jurečič ze Slovinska pozdravil řadu svých starých přátel a vyzdvíhl fakt, že kongres připravovaný jako národní se stal významnou mezinárodní akcí, na které poznal nové české a slovenské kolegy. Vyslovil přání, aby i další budoucí akce, které uspořádáme, byly stejně úspěšné.

Andrzej Beblowski z Polska vyslovil obdiv nad tim, že Češi dokázali zorganizovat takový klub. Zavzpominal na své pokusy založit podobný klub v Polsku a na to, jak polští vexilogové tvořili vlajku své organizace. Vzpomněl také dávného vexilogického díla "Banderia prutenorum". Na závěr svého příspěvku vyslovil přesvědčení, že tento kongres zahajuje novou etapu ve vzájemných vztazích slovanských vexilogů.

Za pozvání a za možnost dlouholetého odběru zpravodaje Vexilogie poděkoval další polský vexilog a výtvarník Alfred Znamierowski. Projevil přání prohloubit vzájemné vztahy vexilogů ze slovanských hovorových zemí a informoval o tom, že se v listopadu 1996 ve Lvově uskuteční vexilogické a heraldické setkání. Své vystoupení ukončil přáním, aby se v budoucnosti uskutečnilo východoevropské vexilogické sympozium.

Ing. Jiří Tenora proslovil svůj příspěvek úmyslně dvojjazyčně, česky a německy, protože tentokrát také zastupoval Německou vexilogickou společnost. "Evropanství se stává skutečnosti. Cítím se být zároveň českým i německým vexilogem" řekl. "Když jsem nemohl být kdysi zakládajícím členem českého klubu, stal jsem se jím alespoň nedávno v Německu." Zminil se dále o vzniku německého časopisu Flaggenkurier a poděkoval za dosavadní obdivuhodný průběh kongresu.

Krátké pak promluvil i Roman Klimeš. Uvedl, že jeho bonnské Světové středisko pro studium vlajek vznikalo v době, kdy ještě v Německu neexistovala žádná vexilogická organizace, a připomenul jeho historii. Vyslovil radost nad tim, že mohl v Hradci Králové instalovat svou výstavu "Státní symboly na území Československa".

Další část večera byla věnována minulosti, současnosti a částečně také budoucnosti zpravodaje Vexilogie. Redaktor zpravodaje ing. Aleš Brožek seznámil přítomné s výsledky malé ankety, kterou uspořádal mezi účastníky kongresu. Přítomní se shodli na tom, aby

byla i v dalším období zachována grafická podoba hlavičky Vexilologie. Velikost obrázků v časopise považuje většina účastníků za optimální a poměr textů o historii státu a jeho vlajkách za vyvážený. Účastníci ankety hodnotili známkami jako ve škole i hlavní články otištěné v posledních devíti číslech Vexilologie podle toho, jak je zaujaly. Průměrné známky se pohybovaly mezi 1,4 a 2,7. Obecně z ankety vyplynulo, že nejatraktivnějším tématem i nadále zůstávají především státní vlajky. Názory, zda by měla být Vexilologie aktuálnější i za cenu ne zcela přesných pravděpodobných informací, či zda se má zůstat u stávajícího přístupu, kdy se někdy raději čeká na potvrzení informaci před jejich publikováním, byly zcela vyrovnané. Mezi obecnými připomínkami se v anketě objevila přání na zvětšení rozsahu Vexilologie, požadavky na více článků o státních vlajkách a znacích a jejich historii, o symbolech závislých území i doporučení, aby byly uveřejňovány informace o nových českých městských vlajkách i o práci heraldické komise českého parlamentu. V závěru svého vystoupení o Vexilologii ing. Aleš Brožek informoval, že za 24 let existence Vexilologie se mezi autory příspěvků, překladateli článků zahraničních autorů, ilustrátory a dalšími spolupracovníky vystřídalo už 101 osob.

Po krátké diskusi o některých výsledcích ankety a vzrušené rozpravě o činnosti heraldické komise českého parlamentu oficiální část pracovního večera sice skončila, ale přítomní ještě dlouho do noci pokračovali v neformálních rozhovorech.

-pf-

The Saturday evening brought festive speeches given by foreign representatives. Mr. Petr Exner was awarded for the successful organization of the national congress. A questionnaire dealing with the quality of papers published in last issues of Vexilologie was evaluated and the contents of future issues were discussed.

NOVÉ VLAJKY

Jiří Tenora

Nové symboly Seychel

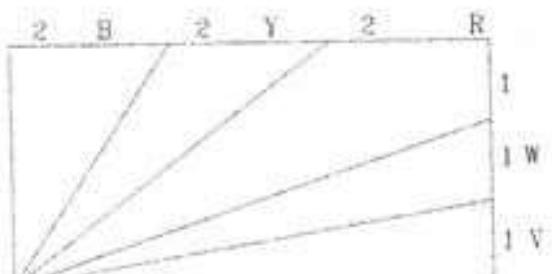
Zákonem č. 2 z 8. ledna 1996 "National Symbols Bill" (zákon o národních symbolech) zavedly Seychely novou národní vlajku a novou standartu prezidenta. Zákon obsahuje rovněž ustanovení o znaku a hymně. Hmotné symboly - vlajky a znak - jsou pouze zobrazeny, a pokud jsou popsány, tedy pouze neúplně a nedostatečně.

Nová národní vlajka, vyvěšená poprvé 18. června 1996 (1), se skládá z barevných paprsků, které vějířovitě vycházejí z dolního rohu. Horní okraj je rozdělen na tři rovné díly, vlající rovněž (obr. 1). Takto vzniklým polím byly přiřazeny tyto barvy (poslední dva sloupce podle ustanovení zákona):

Barva	Zkratka FIAV	Pantone	CMYK
modrá	B+	294	70 % magenta, 100 % cyan
žlutá	Y	122	20 % magenta, 100 % yellow
červená	R	1795	100 % magenta, 100 % yellow
bílá	W		
zelená	V	256	100 % cyan, 100 % yellow

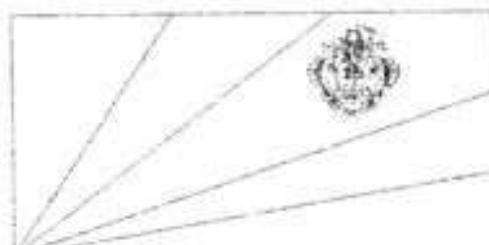
Státní znak z 27. května 1976 byl pouze potvrzen. Barevné vyobrazení znaku lze nalézt v dostupných knihách (2).

Prezidentská standarta je další novinkou. Poněvadž dosavadní byla založena na

Seychely 1:2 § 08.01.1996 ■■■

Obr. 1.

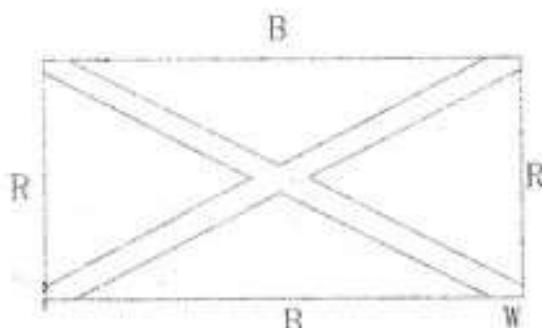
Standarta presidenta 1996-

Obr. 2.

národní vlajce, byla tato změna neodkladná. Standartou je národní vlajka opatřená na červeném poli státním znakem (obr. 2). Jeho poloha není v zákoně jednoznačně určena: "Znak je stejně vzdálen od horního a dolního okraje červeného trojúhelníka." Napřed je třeba poznamenat, že zákon mluví omylem o trojúhelníku, ačkoliv jde o nepravidelný čtyřúhelník. Správně mělo dále v ustanovení stát: "...a od horního okraje vlajky. Výška znaku se rovná 3/8 šířky vlajky." Tak je vyobrazení standarty jedinou závaznou informací o jejím vzhledu.

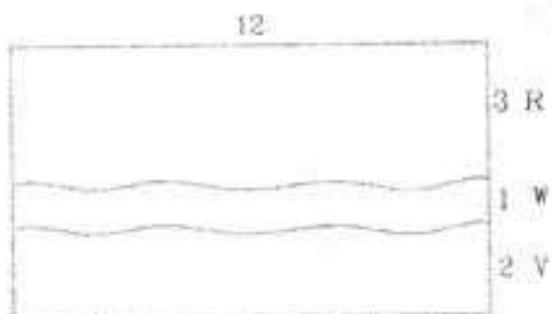
Zákon obsahuje také několik článků o zneuctění národních symbolů a příslušných trestech, jakož i o zákazu jejich použití pro komerční účely.

Odhledneme-li od koloniální vlajky - byla to britská modrá služební vlajka s badgem (kokosovou palmou a želvou) ve vlající části (3) - je to již třetí seychelská národní vlajka. Souostroví bylo v letech 1769 až 1794 pod francouzskou správou, v letech 1794 až 1976 pod správou britskou. Autonomie byla zavedena v roce 1975 a úplné nezávislosti dosáhly ostrovy 28. června 1976. V ten den byla vztyčena první národní vlajka (obr. 3). Bílý

Seychely 1:2 | 28.06.1976 ■■■

Obr. 3.

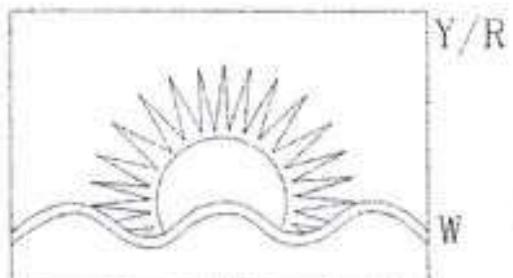

Seychely 1:2 § 05.09.1977 ■■■

Obr. 4.

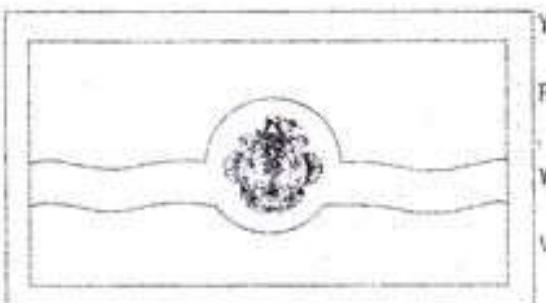
ondfejský kříž dělil list na čtyři trojúhelníky: horní a dolní byly modré, ostatní červené. Poměr stran byl 1:2, šířka ramen kříže představovala 5/48 šířky vlajky. Barvy vlajky připomínaly obě mocnosti, které v minulosti zemi spravovaly. Symbolicky měla modrá barva také představovat Demokratickou stranu a červená socialistickou Spojenou lidovou stranu.

Posledně jmenovaná strana uchvátila 5. června 1977 neomezenou moc a zavedla novou vlajku, očividně aby vytlačila druhého, nepohodlného konkurenta ze státní symboliky. Vlajka, potvrzená prezidentem F.A.Reném 29. srpna 1977, ukazovala červenou nad zelenou, obě barvy oddělené od sebe bílým zvlněným pruhem. Červená symbolizovala revoluci a pokrok, bílé vlny oceán a zdroje, jež poskytuje obyvatelstvu, a zelená zemědělství. Všechny dohromady pak představovaly odhadlání využit přírodních zdrojů k zlepšení života ostrovanů. Obr. 4 ukazuje vlajkovou geometrii. Nutno konstatovat, že oficiální

Vlajka strany Seychelles Islands
Peoples United Party

Obr. 5.

Presidentská standarta 1977–1996

Obr. 6.

kresba vlajky znázorňovala vlnovku mnohem plošeji, než jak to bylo později vidět v mnoha vlajkových knihách. Národní vlajka byla silně ovlivněna vlajkou strany (obr. 5) (4). Prakticky z ní bylo odstraněno žluté slunce.

Prezidentskou standartu tvořila národní vlajka, zlatě (žlutě) lemovaná po všech stranách. Uprostřed na bílém kotouči byl umístěn státní znak (obr. 6).

O důvodech změn není dosud nic známo. Je ale možné předpokládat, že moc strany (nazývá se nyní Front Progressiste du Peuple Seychellois) a prezidenta se časem natolik upevnila, že už není třeba dokumentovat vazbu strany a státu obdobnými symboly. Nová vlajka má modrou na čestném místě (u žerdi), červená zase zabírá větší plochu. Ukazuje barvy modrou, bílou a červenou jako barvy Francie a Velké Británie a současně i panafrické barvy zelenou, žlutou a červenou. Budoucnost ukáže, zda jsou tyto domněnky oprávněné.

Poznámky:

- (1) Podle sdělení M. Lupanta, Ottignies, Belgie
- (2) L. Mucha, S. Valášek: Vlajky, znaky zemí světa. Praha: Kartografie 1985, s. 111. H.-U.Herzog, G.Hannes: Lexikon Flaggen und Wappen. Leipzig: Bibliographisches Institut 1990, s. 218. K.-H.Hesmer: Flaggen und Wappen der Welt. Gütersloh: Bertelsmann 1992, s. 142. D. Visser: Flaggen, Wappen, Hymnen. Augsburg: Battenberg 1994, s. 337.
- (3) Das Flaggenbuch 1939 reprint. Zwickau: Mauritius Buch Verlag 1992, s. 74.
- (4) Vexilologie č. 18, březen 1976, s. 224. V příslušném článku se tvrdí, že dolní pole je modré, v protikladu k informacím ve Flag Bulletinu a Flagmasteru, podle nichž je toto pole zelené.

The article describes and illustrates flags used in the Seychelles in last twenty years. It discusses the flag of the Seychelles People's United Party which was described differently in flag periodicals.

Etiopie

Dne 8. prosince 1995 přijala Etiopie novou ústavu federativní demokratické republiky. Článek 3 této ústavy popisuje její nové státní symboly takto:

"1) Etiopská vlajka obsahuje tři barvy. Uprostřed bude národní znak. Tři barvy budou uspořádány vodorovně o stejných rozměrech se zelenou barvou nahore, žlutou uprostřed a červenou dole.

2) Národní znak na vlajce vyjadřuje přání národů, národnosti a lidu Etiopie, tak jako jejich náboženských společenství, ke spolužití v jednotě a rovnosti.

3) Členové federace mohou mít vlastní prapory a znaky. Jejich specifikaci určí vlastní zákonodárství."

Tento popis je zcela nepřesný a neúplný. Zajímavé je, že v ústavě není uveden žádný článek

popisující státní znak. Díky nezíštné pomoci etiopského velvyslanectví v Bonnu je možné chybějící informace doplnit. Vlajku Etiopie tvoří tři stejně široké vodorovné pruhy, shora zelený, žlutý a červený. Uprostřed vlajky je umístěn státní znak, jehož průměr čini 2/3 šířky listu. Poměr šířky k délce vlajky je 1:2. Státní znak tvoří světle modré kruhové pole se zlatým pentagramem (pečeť krále Šalamouna, obdobně jako je tomu na vlajce Maroka) hrotům vzhůru. Mezi hroty pentagramu je umístěno celkem 5 žlutých paprsků v podobě malých lichoběžníků.

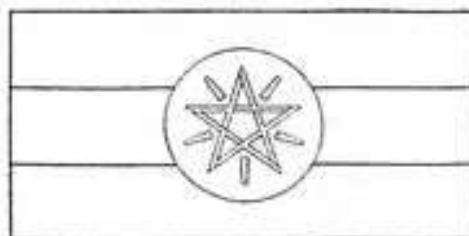
Další podrobnosti stanovila proklamace č.16/1996 o vlajce a emblému Federativní demokratické republiky Etiopie, která byla přijata 6.2.1996. Vlajka představuje suverenitu republiky a jednotu jejího lidu založenou na jeho společné vůli. V popisu vlajky i znaku (emblému) (čl.3) se neuvádí pojem pentagram, ani pečeť krále Šalamouna, ale hovoří se o přímých stejných žlutých liniích dosahujících ze všech směrů a setkávajících se navzájem, a dále o hvězdě vytvořené (těmito) přímými a stejnými liniemi. Článek 4 uvádí symboliku barev vlajky. Zelená značí úsilí, úrodnost (plodnost) a rozvoj. Žlutá představuje naději, spravedlnost a rovnost, červená vyjadřuje obětování a hrdinství vedoucí k všeobecnému rozšíření svobody a rovnosti. Modrá barva kruhového pole symbolizuje mír. Přímé a rovné linie hvězdy jsou znakem rovnosti národů, národností a lidu i všech náboženství, vlastní hvězda připomíná jednotu založenou národy, národnostmi a lidem Etiopie z jejich svobodné vůle (hvězda má tedy stejnou symboliku jako celá vlajka). Žluté paprsky znamenají radostné vyhlídky národů, národností a lidu sjednocených z jejich společné vůle.

Další články podrobněji určují, kde a kdy musí vlajka vlát a jaké orgány ji používají. Výslovne jsou jmenovány úřady poslanecké sněmovny, rady ministrů, regionálních orgánů na všech úrovních, ministerstva, soudy, školy, vojenská zařízení, policie, pohraniční stráž a etiopská velvyslanectví včetně rezidencí. Stejnou vlajku používají obchodní lodě. Vlajka se má (mimo jiné případy) používat také na budovách a dopravních prostředcích, kde se nacházejí hlava státu, předseda vlády nebo velvyslanci. V případech, kdy se vlajka vyvěšuje na dopravních prostředcích hlavy státu, předsedy vlády či velvyslance, má poměr stran 3:4. Stolní praporky v úřadu hlavy státu však zachovávají poměr stran 1:2 při rozměru 21 x 42 cm a výšce žerdi 50 cm. Také pro jednotlivé další případy použití vlajky jsou přesně stanoveny její rozměry, vč. délky žerdi.

RK,-pf-

Prameny:

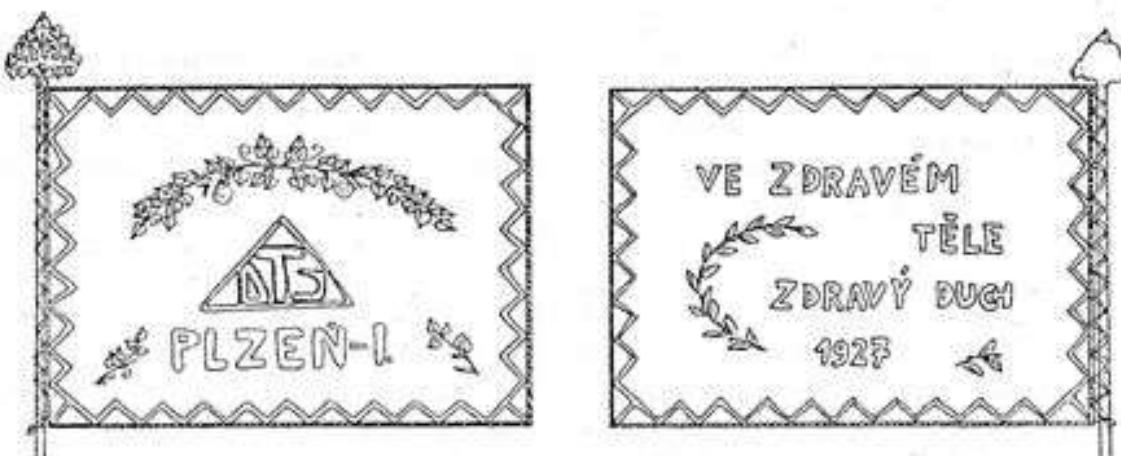
- 1) Constitution of the Federal Democratic Republic of Ethiopia z 8.12.1995.
- 2) Proclamation No.16/1996 (A Proclamation on the Flag and Emblem of the Federal Republic of Ethiopia), otištěno v Federal Negarit Gazeta of the Federal Democratic Republic of Ethiopia, No.4, Addis Ababa, 6.2.1996.
- 3) Barevné vyobrazení stolní vlaječky velvyslanectví.

4) Úřední hlavičkový papír velvyslanectví s vyobrazením státního znaku.

PRAPOR DTJ PLZEŇ I (dnes TJ Union Plzeň)

Při oslavách 90. výročí založení první Dělnické tělovýchovné jednoty v Plzni v roce 1901 (tehdy pod názvem DTJ Plzeň I), konaných 18. října 1990, se v čele sálu na pódiu objevil po mnoha letech vyšíváný prapor jednoty. V dobových materiálech DTJ se o něm psalo: "Obětavou prací soudružek pořízen spolkový prapor. Na vyšití praporu pracovaly

441 hodin a sebraly 1250 korun na zakoupení látky a potřeb. Prapor byl rozvinut při veřejné cvičební hodině za velmi četné účasti dělnické veřejnosti dne 29. června 1927." Dochovaný prapor má rozměry 108 x 143 cm. Na licové straně je tmavě červený. Při okrajích je našíty černý, 2 cm široký kaloun do podoby trojúhelníkových ozubení (na kratší straně je 8 zubů, na delší straně je 11 zubů; v rozích a cipech mají trojúhelníky společnou odvěsnu). Celý prapor je obšit červenou ozdobnou hedvábnou šňůrou. Uprostřed listu je černý trojúhelník běžově (původně snad bílé) lemovaný. V něm jsou upravená červená písmena DTJ, která jsou také běžově lemována. Pod tímto znakem je běžový (bílý) nápis PLZEŇ - I. V horní části listu je nad trojúhelníkovým emblémem do oblouku vyšitá lipová ratolest ve třech zelených odstínech. Ve spodním rohu a cipu jsou malé lipové větičky. Rubová strana je také červená s černými zuby ztvárněnými dvoucentimetrovým kalounem. Uprostřed je nápis ve třech řádcích: *Ve zdravém těle zdravý duch*. Na čtvrtém řádku je letopočet 1927. Celý nápis je v barvě běžové (dříve snad bílé). Okolo slova "zdravý" je do půlkruhu stočená olivová ratolest. Olivová větévka je rovněž ve spodním rohu. Prapor je přivázán k černé dřevěné žerdi červenou šňůrou. Hrot žerdi je kovový, trojúhelníkového tvaru. Po obvodu jsou vylisované lipové listy. Ve vrcholu je římská I., pod ní nápis PLZEŇ a pod tímto nápisem jsou velká písmena DTJ. Letopočet je rozdělen tak, že 19 je před písmenem D a 27 za J. Podklad je stříbrný - nápis zlacené. Součástí praporu jsou čtyři stuhy, které jsou zakončeny třepením: bílá stuha s červeným nápisem *Své jednotě*, modrá stuha s bílým nápisem *Věnuji Dorostenky*, další červená stuha s bílým nápisem *VĚNUJÍ ČLENKY* a ještě jedna červená stuha s bílým nápisem *Bilina - Plzni I. 19 1/7 28*. Před slovem Bílina jsou zkřížená hornická kladivka.

Karel Černý

The banner of the labour association of physical training in Plzeň (Western Bohemia) paraded

in 1990 when the association celebrated 90 year anniversary is described and shown. It was displayed for the first time in 1927.

VEXILOLOGICKÁ LITERATURA

Brownell, Frederic G.: National and Provincial Symbols and Flora and Fauna Emblems of the Republic of South Africa. Johannesburg: Chris van Rensburg, 1993. 95 s., četné il. převážně barevné. R 80.00 ISBN 0 86846 074 5

Kniha je jakýmsi rozloučením s bělošskou Jižní Afrikou, která si vytvořila od roku 1652 své symboly bez ohledu na černošskou většinu obyvatelstva. Pojednává podrobně nejen o znacích, vlajkách a vlajkových emblémech kolonií, dominia a republiky, nýbrž i o emblémech guvernérov a prezidentů, jakož i o dalších symbolech provincií (květina, strom, pták a zvíře). Zvláštní kapitoly si zasloužily Kapsko, Natal, Oraňsko a Transvaal. Je to doporučení hodné, bohatě ilustrované, systematické dílo profesionála. Kniha vyšla ve dvou verzích (anglickém a afrikánštině), každá ve dvou vydáních (standardním a luxusním, desetkrát dražším). Její autor je znám jako státní heraldik Jihoafrické republiky. Jeho návrh pětibarevné vlajky nové Jižní Afriky byl schválen a zaveden příslušnými státními orgány. Vlajka si získala všeobecnou oblibu jak u černošského obyvatelstva, tak i u bělochů, takže se zdá, že se toto provizoriu stane trvalým symbolem země. Brownell byl ve Varšavě při 16. mezinárodním vexilogickém kongresu v roce 1995 poctěn *vexillonem* za své celoživotní dílo a zvláště pak za novou jihoafrickou vlajku. jt

Rault, Philippe: Les drapeaux bretons de 1188 à nos jours. Vlastním nákladem 1995. 38 s. textu a 20 s. il. (128 vyobrazení, z toho 50 barev.) Ilustroval Lucien Philippe. FRF 300.00

I když autor bretaňsky nemluví, jeho srdce bretaňsky bije. Knihu napsal francouzsky, předmluva z pera Youenna Yezequele je i v bretanštině. Dílo se zabývá všemi bretaňskými vlajkami v minulosti i přítomnosti. První kapitola je věnována "hermeline vlaice" věvodů z Bretaně, která byla v používání prakticky od roku 1316 do francouzské revoluce v roce 1789. Autor využívá příležitosti, podrobně vysvětluje heraldický pojem hermelinu a opravuje různé zakofeněné omyly v této souvislosti, dokonce i u samotných Bretonců. Objasňuje vytvoření tohoto symbolu na základě technické nutnosti připevnit černý ocásek hranostaje na prostředek bílé kožešiny. Jsou to vpravdě nepříliš známé skutečnosti. Druhá kapitola se zabývá černým křížem na bílém listu, vlajkou bretaňsky nazvanou "Kroazh Du". Symbol datuje k roku 1188, do doby prvních křížáckých tažení, takže vlajka patří mezi nejstarší vůbec. Zdá se, že černá barva je čistě dilem náhody. Ve třetí kapitole se čtenář seznámi s historii dnešní vlajky, jež vznikla teprve roku 1920. Je "amerického" typu, pět černých a čtyři bílé pruhy mají bílý kanton opatřený hermelinevým vzorem, většinou devíti ocásky. Bretanští nazev "Gwenn ha Du" (bílá a černá) je dost nešťastně zvolen, protože téměř všechny vlajky kraje jsou složeny z těchto achromatických barev. I když četné argumenty mluví proti této vlaice, zdomácněla, veřejně se vyvěšuje a obyvatelé se s ní identifikují. Čtvrtá kapitola je věnována vlajkám politických stran a jiných hnutí a organizací, jakož i městským emblémům. Závěrem vyslovuje Philippe Rault přání, aby se jeho krajané vrátili k vlaice s černým křížem, poněvadž ta má nejhlubší historické kořeny. jt

Znamierowski, Alfred: Stworzony do chwaly. Varšava: Editions Spotkania, 1995. 299 s., 422 převážně barev. obr. ISBN 83-7115-055-5

Autor známý jako navrhovatel vlajek, ředitel střediska Flag Design Center a ilustrátor Smithovy knihy "Flags Through the Ages and Across the World" i Flag Bulletinu napsal a ilustroval knihu, která hledá sobě rovnou. Červenou nití je polský bílý orl od svého vzniku až po dnešní dobu. Velmi čtivé jsou kapitoly "Od Římanů po Piastovce", Znak polského království" a "Znak republiky". Autor se podrobňe zabývá jak proměnami orla, tak i jeho použitím na znacích, vyznamenáních, pečetích a vlajkách. Pro milovníky vlajek má kniha velký význam proto, že na více než 70 stranách pojednává uceleně o polských vlajkách ve všech jejich podobách. Jejich popis, historické odůvodnění a vyobrazení nenechávají žádnou mezeru. Je to vůbec nejlepší přehled polských vlajek, plukovních praporů, plamenů a hodnostních i velitelských znamení, který dosud vyšel. I pro cizince může být kniha velice cenná, protože obsahuje na 21 stranách anglický souhrn a anglické popisky ke všem vyobrazením. Našeho čtenáře zaujmě skutečnost, že si Znamierowski vybral pro vysvětlení součásti erbu úplný znak českých králů na stránce 239. Kniha vyšla k oslavě 700 let polského znaku.

jt

Australian Flags. Canberra: Australian Publishing Service, 1995. 61 s., ill. ISBN 0 644 431 504

Brožuru rozesíala Australská vexilogická společnost společně s 47. číslem Crux Australis. Je to propagační brožura australské vlády. Obsahuje stručné dějiny vývoje australské vlajky, průběh soutěže z roku 1900, symbolické prvky vlajky, služební vlajky, vlajky domorodců (Aborigines a Torres Strait Islanders), nejvyšších představitelů (královny a guvernerů), jednotlivých států a teritorií a konečně pokyny, jak správně vyvěšovat vlajku za různých okolnosti. Kromě známých služebních vlajek (bílé válečného námořnictva, světle modré válečného a civilního letectva) je tu vyobrazena i vlajka tří zbrani (tri-service flag). Sestává ze tří svislých pruhů. Tmavě modrý u žerdi představuje námořnictvo, červený uprostřed pozemní vojsko a světle modrá vlajici část letectvo. Uprostřed je pak umístěn žlutý znak složený ze symbolů armádních složek (kotva, zkřížené meče a orl) a symbolů země (nahoře sedmipáte hvězda, dole bumerang). Není bohužel uvedeno datum zavedení této služební vlajky. Úprava brožury je velice dobrá, tisk kvalitní (dokonce i bílá barva je vytiskena). Je zřejmě určena především Australanům.

jt

RŮZNÉ

Das Flaggenkabinett informiert...

Pod tímto názvem vydává majitel berlínského Vlajkového kabinetu a člen výboru našeho klubu v letákove formě (o velikosti A5) nepravidelně dnes už známý a velmi ceněný vexilogický zpravodaj. Každé jeho číslo (někdy i jen dvoustránkové) je věnováno jediné zemi (či jiné územní jednotce) nebo objektu. Obsahuje reprodukci vlajky či znaku nebo obou symbolů a překlad úředního výnosu, kterým se zavádí. Vyobrazení mívá, zejména v poslední době, úřední charakter a nejednou je doprovázeno i technický výkres konstrukce symbolu, popřípadě kresba s vlajkovou geometrií. Občasným doplňkem textu jsou orientační mapy a nověji i reprodukce fotografií dokumentujících použití vlajek či znaků. Tenorový

informace tak dostávají charakter solidního pramenného materiálu. Pod shora citovaným názvem vychází zpravodaj od července 1994. Před tím měl půl roku jméno Das Flaggenkabinett teilt mit. Jeho předchůdcem byly už letáky, jakési "fliegende Blätter", bez jakéhokoli označení, někdy i bez Tenorova podpisu, jež mivaly formát A4. Poprvé tak vyšla 15.6.1992 informace o vlajce a znaku Turkmenistánu. Dodnes jsem napočítal 73 části tohoto kompletu, který je tak i bibliografickou zvláštností. lm

Information on leaflets with data on new flags is given. They have been published by Jiří Tenora under the title Das Flaggenkabinett teilt mit... since July 1992.

Sedmdesát pět let ing. Josefa Česáka

V turnovském Vazovci oslavil 3. června 1996 jeden ze zakládajících členů Vexilogického klubu své 75. narozeniny. O zásluhách jubilanta o českou vexilogii jsme pojednali v 84. čísle našeho zpravodaje u příležitosti jeho sedmdesátin. Rádi vzpomínáme na spolupráci s ním ve výboru klubu v době jeho pražského pobytu a k narozeninám mu srdceňně blahopřejeme.

Ludvík Mucha

Josef Česák, one of the founders of the Vexillological Club, celebrated his 75 on 3 June 1996.

Prager Wochenblatt o vexilogickém kongresu

Zářijové číslo časopisu vydávaného v Praze v německém jazyce přineslo zprávu o našem královéhradeckém kongresu doplněnou čtyřmi barevnými fotografiemi. Jejím autorem je šéfredaktor periodika a náš dlouholetý člen Felix Seebauer, který nedávno oslavil 75. narozeniny. Jeho zásluhou se na stránkách Prager Wochenblattu dosud objevilo přes 140 vexilogických a heraldických článků. abr

The Prager Wochenblatt, a German weekly, has published a report from the flag congress in Hradec Králové written by its editor-in-chief and our member Felix Seebauer. This periodical appears in Prague and regularly brings articles on Czech municipal flags.

Do tohoto čísla přispěli:

Jan Tejkal, Záblatská 25, 713 00 Ostrava - Heřmanice
Docent dr. Ludvík Mucha, CSc., Pod lipami 58, 130 00 Praha 3
Mgr. Pavel Fojtík, Prusíkova 2435, 155 00 Praha 5
Ing. Jiří Tenora, Preussenstr. 20 B, D-12524 Berlin, SRN
Roman Klimeš, P.O. Box 200 828, D-53138 Bonn, SRN
Karel Černý, Kralovická 8, 323 31 Plzeň
Ing. Aleš Brožek, Keplerova 34, 400 07 Ústí nad Labem

VEXILOLOGIE (ISSN 1211-2615) - zpravodaj Vexilogického klubu, 130 00 Praha 3, Pod lipami 58. Výkonný redaktor ing. Aleš Brožek. Výtvarně spolupracoval ing. Petr Exner, Jan Tejkal, mgr. Pavel Fojtík, Roman Klimeš a ing. Jiří Tenora. Anglické překlady Darina Martykánová.

OBSAH:

PRAPORY MĚSTSKÝCH OBVODŮ OSTRAVY II.	1931
1. český národní vexilogický kongres	1935
25. výroční členská schůze Vexilogického klubu	1936
Kongresový workshop	1938
NOVÉ VLAJKY	1939
Nové symboly Seychel	1939
Etiopie	1941
PRAPOR DTJ PLZEŇ I.	1943
VEXILOLOGICKÁ LITERATURA	1944
RŮZNÉ	1945
Das Flaggenkabinett informiert...	1945
Sedmdesát pět let ing. Josefa Česáka	1946
Prager Wochenblatt o vexilogickém kongresu	1946

CONTENTS:

FLAGS OF MUNICIPAL DISTRICTS OF THE CITY OF OSTRAVA	1931
1st Czech national vexillological congress	1935
25th annual general meeting of the Vexillological Club	1936
The Congress workshop	1938
NEW FLAGS	1939
New symbols of the Seychelles	1939
Ethiopia	1941
THE BANNER OF DTJ PLZEŇ I.	1943
BOOK REVIEWS	1944
VARIA	1945
Das Flaggenkabinett informiert...	1945
Josef Česák is 75	1946
Prager Wochenblatt reports on our congress	1946

Vytištění tohoto čísla sponzorovala firma tonner international